

In het jaar 409 trok een alliantie van 'Barbaren' de Pyreneeën over en het Iberisch schiereiland binnen. Deze alliantie bestond uit twee volkeren van Germaanse oorsprong: de Vandalen, de Sueven en een steppevolk van mogelijk Iraanse oorsprong, de Alanen. Deze indringers trokken plunderend over het schiereiland en zorgden voor chaos waaraan door de Visigoten – op verzoek van de Romeinen – een eind werd gemaakt. Rond het jaar 470 waren de Visigoten heer en meester op het Iberisch schiereiland en de Romeinen geheel verdrongen.

De Visigoten hingen het arianisme aan, een variant van het christendom. Het arianisme kent in de heilige drie-eenheid alleen aan de Vader goddelijke status toe. De Zoon is slechts eerste onder de schepselen. Op het Iberisch schiereiland werden dus na de komst van de Visigoten twee tegengestelde versies van het christendom gepraktiseerd, elk met zijn eigen clerus, concilies en liturgie. De Visigotische koningen waren uiteraard arianen, maar toonden zich over het algemeen tolerant ten opzichte van katholieken. Katholieken bekeerden zich tot het arianisme en andersom. Het was koning Recaredo die na zijn troonsbestijging in 587 overging tot het katholicisme en twee jaar later verhief het concilie van Toledo het katholicisme tot staatsgodsdienst. De overgang naar het katholicisme pakte slecht uit voor de Joden, want zij werden daarna veel intensiever vervolgd dan in de periode van het arianisme.

Vóór de Visigotische periode bestond er niet zoiets als het concept van Spanje, er waren slechts provincies die elk op zich onder Romeins bestuur stonden. Maar de Visigoten slaagden erin om het gehele Iberisch schiereiland onder één bestuur te brengen. Koning Recesvinto bundelde in 654 het vele wetgevendende werk van zijn voorgangers en hemzelf in het Liber Judiciorum, de kroon op een voor die tijd in Europa ongehoorde poging om de eenheid van land en recht te doen samenvallen. Het Liber Judiciorum zou nog eeuwenlang een rol van betekenis blijven spelen. Aan het einde van de zesde en gedurende de zevende eeuw vormde Sevilla het culturele middelpunt van het Visigotische rijk, waarin bisschop Leandro een vooraanstaande rol speelde. Onder Leandro's jongere broer en opvolger Isidoro, die de bisschopszetel van Sevilla veertig jaar zou bezetten, bereikte de Visigotische cultuur haar hoogtepunt.

